

РЕШЕНИЕ

№ 5475

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 11.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3686** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Р. Т. М. ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица], № 35, ет.7, ап. 30, чрез адвокат В. П. от САК, срещу Заповед рег. №513з-2996/18.03.2024г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 226, ал. 1, т. 5, и ал.5 чл.227 от ЗМВР и протокол рег. №513р-23152/01.03.2024г. е прекратено служебното му правоотношение на държавен служител със СДВР.

В жалбата се поддържа, че заповедта е издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материално-правните норми и не съответства на целта на закона. Твърди се, че не е било налице реално съкращаване на длъжността младши разузнавач /спешни центрове/ в 04 сектор към отдел „Оперативен дежурен център“ при СДВР, каквато длъжност е заемал държавният служител Р. М., тъй като в отдела е имало вакантна незаета длъжност.

Ответникът – директор на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юр.В., счита жалбата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Р. М. е [дата на раждане] в [населено място]. Има завършено висше образование в Национална спортна академия „В. Л.“- [населено място], с образователно- квалификационна степен „Бакалавър“ и специалност „Спорт“, през 2016г. На работа в МВР е назначен със заповед №з2872/16.12.2004 г. на длъжност полицаи в група П., сектор Охранителна полиция към 04-РПУ-СДВР. Със заповед №513з-3054/12.04.2021г. е преназначен на длъжност младши разузнавач (спешни центрове) в 04 сектор към отдел „Оперативен дежурен център“ при СДВР.

От представените доказателства по делото се установява ,че със Заповед № 8121К-653/23.01.2024г. за утвърждаване на щат на СДВР ,съгласно т. 1 се съкращават от щата на СДВР 138 щатни бройки, от които 39 бройки за държавни служители с висше образование и 48 (четиридесет и осем) за държавни служители със средно образование и 51 (петдесет и една) за лица, работещи по трудово правоотношение. Съгласно т. 2 от същата заповед, в щата на СДВР от резерва на Министерството на вътрешните работи са включени 130 (сто и тридесет) щатни бройки в т. ч. 37 (тридесет и седем) за държавни служители с виеше образование, 48 (четиридесет и осем) за държавни служители със средно образование и 45 (четиридесет и пет) за лица работещи по трудово правоотношение, като е създаден отдел „Оперативен дежурен център“./л.16/. Предвид измененията в структурата на СДВР, отдел „Оперативен дежурен център“, жалбоподателят е подал заявление, регистрирано с №513р-2103 от 28.02.2024г., до директора на СДВР/л.18/за преназначаване на длъжност младши разузнавач в 06 сектор "Спешни центрове, транспортно и техническо осигуряване" към отдел " Оперативен дежурен център " при СДВР. Върху заявлението са поставени две резолюции на ръка "Не съм съгласен !" с дата 22.03.2024г. подписано от комисар М.Д. и резолюция от друго лице с дата 27.01.2024 г. без инициали и длъжност.

С Протокол рег.№513р-23152/01.03.2024г. на Р. Т. М. са предложени длъжности, описани в справка № 513р-22628/29.02.2024г. по описа на СДВР./л.19/В протокола е посочено, че преназначаването е на основание чл.7, ал. 1, т. 1 и ал. 4 от Наредба №8121з-310/17.07.2024г. за преназначаване на държавните служители в МВР, във връзка със Заповед № 8121К-653/23.01.2024г. относно изменение на заповед № 8121К-528/ 24.02.2015г. за утвърждаване на щат на СДВР. Посочено е още, че при отказ на служителя да приеме предложената му длъжност, служебното му правоотношение ще бъде прекратено на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР. Протокола е подписан от ст. Комисар Д., Ю. П. и П. З..

Издадена е процесната заповед, с която на основание чл. 226, ал. 1, т. 5, и ал. 5 чл. 227 от ЗМВР и протокол рег. №513р-23152/01.03.2024г. е прекратено служебното правоотношение на държавният служител със СДВР. Заповедта е връчена на служителя на 21.03.2024г.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспорената заповед. Приобщено е щатно разписание на СДВР, отдел „Оперативен дежурен център“ при СДВР, утвърдено със Заповед № 8121К-528/ 24.02.2015г.,/л.46/ изменено със Заповед № 8121К-653/23.01.2024г., в сила от 19.02.2024г., видно от което общата щатна численост на отдел „Оперативен дежурен център“ е 138 щатни бройки,

разпределени в шест сектора.Съгласно новото щатно разписание, утвърдено със Заповед № 8121К- 653/23.01.2024 г. за изменение на заповед № 8121К-528/24.02.2015г., в сила от 19.02.2024г.,общата щатна численост на отдел „Оперативен дежурен център“ е 138 щатни бройки, разпределени в шест сектора.Изискана и приложена по делото е справка №513р-22628/29.02.2024г. както и длъжностните характеристики за „младши разузнавач“ в сектори 01,02,03,04 и 06 на отдел „ОДЦ“ при СДВР.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице - адресат на заповедта. Разгледана по същество е основателна.

По силата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорваната заповед е издадена от компетентен орган. Не е спорно между страните, че жалбоподателят е заемал длъжност "младши разузнавач " във 04 сектор при отдел „ОДЧ“ СДВР, със специфично длъжностно наименование "младши разузнавач“.От което следва,че компетентен да издаде процесната заповед,е именно - директора на СДВР.

Заповедта е издадена от компетентен орган,при съществени нарушения на процесуалните правила, в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона,поради следното.

Процесната Заповед№513р-23152/01.03.2024г. е издадена на основание чл. 226, ал. 1, т. 5,и ал.5 чл.227 от ЗМВР и протокол рег. № 513р-23152/01.03.2024г. по описа на СДВР.В същата се прави препращане към протокол рег.№513р-23152/01.03.2024г. за предлагане на вакантни длъжности в МВР, съставен на основание чл. 7, ал. 1, т. 1 и ал. 4 от Наредба № 8121з - 310/17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, а именно съкращаване на длъжността.Съгласно посочената разпоредба, по предложение на съответния ръководител, държавният служител може да бъде преназначен с негово съгласие на друга длъжност в рамките на съответния вид длъжност. Условието и редът за преназначаване са регламентирани в Наредба №8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредбата, условие за преназначаване на друга длъжност е заеманата до момента длъжност да бъде съкратена.В ЗМВР не съществува определение за "съкращаване на щата", поради което и на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове следва да се използва утвърдения смисъл на това понятие по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл относно държавните служители. За да се приеме, че длъжността е съкратена по смисъла на чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл,трябва да

бъде установено, че тя вече не съществува в длъжностното разписание на съответната администрация като нормативно определена позиция, както и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика, или при запазването ѝ като такава – да се изпълнява от по-малък брой служители. Установяването на тези обстоятелства изисква да се направи съпоставка между длъжностното разписание, действащо към датата на прекратяване на служебното правоотношение и предходното действащо такова. Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника, като орган по назначаването, т.е. органът по назначаването носи доказателствената тежест за обстоятелството, че е извършено реално, а не фиктивно съкращаване на процесната длъжност. При съпоставката на двете длъжностни разписания и длъжностни характеристики за младши разузнавач в секторите 01, 02, 03, 04 и 06 на „ОДЦ“-СДВР, утвърдени със заповеди от 26.02.2020г./л.78-79/ и 13.03.2024г./л.82-85/ на директора на СДВР. Съдът установява, че в случая не касае се за нова/и длъжност/ти, която не включва в себе си функционалните задължения на предходната такава която е заемал жалбоподателят в сектор 04. Безспорно е, че определени функции не могат да бъдат постоянно отъждествявани с конкретна длъжност. Тя е съвкупност от такива при определен ред на организация, като при промяна на този ред функциите могат да бъдат извадени/добавени от длъжността и комбинирани с други, даващи основание за създаване на нови длъжности или да допълнят характеристиките на заварени такива. Това зависи от преценката на органа по назначаването, която е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Тази преценка е свързана с оперативната самостоятелност на управляващия дейността, да я организира по най-ефикасен според собственото му виждане и начин. Съдът следва да посочи, че реструктурирането на администрацията, чрез промяна на длъжността /в случая съобразно секторите в отдела/, при което се запазват системата от функции, задачи и изисквания към конкретна длъжност, не представлява съкращение на щата по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл., какъвто е и настоящият случай. За "съкращаване на длъжността" по смисъла на чл. 106, т. 2 ЗДСл е необходимо, или пълно премахване на функциите, задачите и задълженията на конкретната длъжност, или тяхното изменение да е толкова значително, че новата им съвкупност и изискванията за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Длъжността „младши разузнавач“ е прехвърлена от 04 сектор във 06-сектор на същият отдел със същите функции и задължения видно от доказателствата по делото. Видно от приетото щатното разписание в 06 сектор "Спешни центрове техническо и транспортно осигуряване", са били вакантни 3 длъжности „младши разузнавач“/л.75/. Жалбоподателят е подал заявление именно да бъде преназначен на една от свободните длъжности, каквато е заемал преди реструктурирането на отдел „ОДЦ“-СДВР, като върху заявлението му/л.18/ са поставени две резолюции на ръка "Не съм съгласен!" с дата 22.03.2024г. подписано от комисар М.Д. и от друго лице без инициали и длъжност от 27.01.2024г. В случая се установява, че органа по назначаването е установил, че са налице вакантни длъжности в отдела, които да бъдат предложени на жалбоподателя, но не е предприел такива действия и е отказал преназначаването му без мотиви. Разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от Наредба № 8121з-310/ 17.07.2024г. е ясна и преназначаването се следва да се извършва в същата структура, където се намира заеманата длъжност от служителя. Независимо от това, с протокол рег. № 513р-31106/ 22.03.2024г. ответника твърди, че на

жалбоподателя са предложени три изпълнителски длъжности в сектор „М.“ отдел Охранителна полиция“ към СДВР. По делото е представен протокол без регистрационен номер за предлагане на вакантна длъжност на държавен служител в МВР, в който протокол липсва подпис на мл.експерт Р. М. за запознаването му с него./л.19/В протокола е изписано, че на мл.разузнавач /спешни центрове/ Р. М. в 04 сектор към отдел „Оперативен дежурен център“ при Столична дирекция на вътрешните работи се предлагат вакантни изпълнителски длъжности, описани в справка № 513р-22628/29.02.2024г. по описа на СДВР.Тези вакантни изпълнителски длъжности не са изписани в протокола.В протокола е изписано,че мл.експерт Р. М. е уведомен, че при отказ да приеме предложената му длъжност,служебното му правоотношение ще бъде прекратено на основание чл.226, ал.1, т.5 от Закона за министерство на вътрешните работи.Ответника не представи доказателства как и кога е бил връчен процесният протокол на жалбоподателят,което също е в нарушение на ЗМВР и Наредбата ` т.к. ответника не е спазил предвиденият процесуален ред.Предвид изложеното,настоящият състав приема, че обжалваният административен акт е издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила,в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона, отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

При този изход на спора и и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят своевременно претендираните и доказани разноски за държавна такса в размер на 10 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. участие на процесуалния представител на жалбоподателя, поради което следва да се присъди възнаграждение над минимума от 750 лв., съобразно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което съдът определя на 1000 лв.,както и платената държавна такса в размер на 10 лева,като съобръженията за прекомерност на адвокатско възнаграждение са неоснователни.

Водим от гореизложеното и на основание [чл.172, ал.2 от АПК](#), АССГ-34 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Т. М. [ЕГН] от [населено място], [улица],№ 35, ет.7, ап. 30, чрез адвокат В. П. - от САК,Заповед рег.№513з-2996/18.03.2024г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 226, ал. 1, т. 5,и ал.5 чл.227 от ЗМВР и протокол рег. №513р-23152/01.03.2024г. е прекратено служебното му правоотношение на държавен служител със СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. Т. М. [ЕГН],направените по делото разноски в размер на 1010 /хиляда и десет/ лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

съдия:

